

beslage, at man har foretaget Nedsettelse der, men iøvrigt skal jeg ikke opholde Thinget længe med at omtale disse Smaasager. Vædringsforslagene under Nr. 33, 34, 35 og 36 skal jeg ikke opholde mig videre ved; der er jo Ænighed i det Væsentlige mellem Udvalget og Justitsministeren. Med Hensyn til Forslagene under Nr. 37 og 38 er min Stilling naturligvis den samme som i Fjor, men jeg skal ikke opholde mig videre derved og skal i den Henseende følge de foregaaende Taleres Exempel. Om Vædringsforslag under Nr. 39 og 40 er der Ænighed mellem Udvalget og Ministeriet, altsaa har jeg ikke videre at bemærke der. Med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 41, som angaar Husleiegodtgjørelse og Brændselsdeputat til Præsten ved Christianshavns Straffeanstalt, skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger. Grunden til, at dette Tillæg er foreslaaet for denne Embedsmand, er den, at ihvorvel Jangeantallet er mindre i Straffeanstalten paa Christianshavn end i de andre, er det en Erfaring fra alle Fængsler, at Kvinder trænge til mere Omfjorg fra Præstens Side end Mænd, og denne maa derfor, naar han vil opfylde sit Hverv saa godt som muligt, anvende en hel Del mere Tid paa dem, end Præsterne maa i Mandsfængsler. Dertil kommer en anden Omstændighed, som ligeledes forekommer mig maa veie i Vægtfaalen til Fordel for denne Bevilling, og det er Ænsteligheden af, at den Mand, som er Præst ved en Anstalt, ikke for hurtigt forlader denne Embedsstilling for at søge Præstekald andetsteds. Det vilde ikke være nogen heldig Ordning af dette Forhold, om det blev almindeligt, at man var henvist til ganske unge Kandidater, som blev nogle faa Aar i denne Stilling og derefter søgte og fik Præstekald andetsteds. Det vilde ikke være nogen heldig Ordning, for det Første, fordi det overhovedet ikke er godt for en Embedsstilling, at der skiftes for meget, og for det Andet, fordi det er Ænsteligt, at disse Poster besættes af noget modnere Individuer, af Mænd, der selv have lært Livet noget at kjende. Det er ikke heldigt i en saadan Stilling, at Præsten er en ganske ung Mand, der saa at sige kommer lige fra Examensbordet og ikke kjender synderlig til Livet og Menneskene, hvorimod en vis Erfaring i alle Livets Forhold er Ænstelig. Derfor er det ogsaa i og for sig Ænsteligt, at man til denne Stilling søger at fikke sig baade Folk, der ville blive i længere Tid i Stillingen, og modne, ældre Mænd, ikke ganske unge Mennesker. Derfor tror jeg, at Billighed taler for, at der hdes denne Mand disse Emolumenter,

som Fængselspræsterne jo have ved de to andre Fængsler, ved Bredsløselille og ved Horsens. Jeg vil derfor meget anbefale det høie Thing at bevilge disse Beløb. — Hvad Vædringsforslag Nr. 42 angaar, skal jeg kun dertil bemærke, at jeg selvfølgelig skal lade denne Sag overveie paany og udarbeide nye Overslag til Opførelsen af den omtalte Skole, og dersom det kan lykkes mig at faae Arbeidet udført for det bevilgede Beløb, vil det blive udført; skulde det derimod vise sig, at det ikke kan lykkes mig, maa Sagen staa hen til senere Forhandling. — Med Hensyn til Vædringsforslag Nr. 43 er der Intet at bemærke. — Vædringsforslag Nr. 44 skal jeg ikke have Noget at erindre imod. Det er det Forslag, der gaar ud paa, at man skal udsætte Afsettelsen af Skolebøger, til Meterloven er udkommen. — Hvad de andre Vædringsforslag til § 20 angaar, er der ingen Ænighed om dem, og for saa vidt er der ingen Grund til at omtale dem nærmere.

Af Vædringsforslagene til § 26 og § 27 er der kun et, der har været Gjenstand for særlig Omtale, og kun et, hvor der er nogen Ænighed til Stede mellem Udvalget og mig. Det er nemlig Spørgsmaalet om det rentebærende Laan til Erhvervelse af en Embedsbolig for Herredsfogden i Hasting-Næs Herreder under Nr. 231 til § 27 og det i Forbindelse dermed staaende Vædringsforslag paa § 26 om brandfri Rum til samme Bolig. Dette Sidste bliver der naturligvis ikke Tale om, naar man i det Hele taget ikke vil, at Boligen erhverves som Embedsbolig. Jeg skal i det Hele taget henholde mig til, hvad der om denne Sag er bemærket af den ærede næstsidste Taler (N. Andersen [Thisted Amts 3die Valgkreds]), som jo fremstillede udførlig, hvorledes den historiske Sammenhæng dermed er. Jeg skal dog bemærke, at det, der for mig har været Hovedsagen, er Spørgsmaalet om Flytning af Jurisdiktionsædet fra Vesterby til Gurup, der efter Alt, hvad der foreligger, maa antages at være studt ud til en meget fjern og uforudselig Fremtid. Det, det kommer an paa ved alle saadanne Jurisdiktionsforandringer, og som Erfaringen viser, at man meget ofte strander ved, er Spørgsmaalet om, hvorvidt Amtsraadet vil bygge et nyt Thing- og Arresthus paa det Sted, hvor man ønsker Jurisdiktionsædet flyttet hen. Det er et Spørgsmaal, som mange Gange er forekommet; det er meget hyppigt, naar der indtræder Vacance i et Embede, at der reiser sig den Slags Spørgsmaal. Men i de allerfleste Tilfælde ender det efter lange Forhandlinger frem og tilbage med, at der ikke kan blive Noget deraf, fordi